

panje, katerega je potem tudi na očeta raztegnila. S sodbo te sodnije z dne 14. prosinca 1909 bil je g. Jos. Matic zaradi prestopka po § 335 k. z. na 200 K in njegov sin Heinrich na 100 K globe obsojen. Proti tej sodbi vložila se je pritožba in leži sedaj cela zadeva pri najvišji soudniji.

Med sodniško preiskavo se je potom prič dognalo, da bi se nesreča tudi tedaj zgodila, ako bi se določbam glede shranjenja bencina itd. v vsakem oziru ugodilo. Torej ne tiči v tem kriva nesreča. Pokazalo se je tudi, da se dočne dolobe ni primerno trgovcem naznanilo in da jih niti trgovske korporacije niso poznale. Trgovci kot priče so naznani, da se tudi v Gradcu vedno in povsod tako postopa, kakor je to g. Matic storil.

Nesreča je hotela, da je balon, ki je bil takrat v njegovi kleti, gotovo že od začetka napako imel. Njegov sin, ki se je z učencem s prelivanjem bencina pečal, je opazil, da je bil balon počen. Obadva sta se odstranila in Matic ml. je strogo učencu prepovedal, da gre z lučjo v klet. Ta pa je vendar šel in tako je prišlo vsled učenčeve nevzbogljivosti do nesreče.

Tukaj se pač ne more o drugem nego o nesrečem slučaju govoriti. Upati je tedaj, da bo najvišje sodišče g. Matica oprostilo.

G. Matic pa je glasom zavarovalne police z dne 8. julija 1896 že skozi 13 let pri banki „Slaviji“ proti požaru in razstrelbi zavarovan. Ta zavod pa mu noče zdaj itak malo zavarovalno svoto v znesku 5.700 K izplačati; nasprotno se je banka „Slavija“, da bi g. Maticu še bolj škodovala, kazenskemu postopanju pridružila. In na to je treba opozarjati.

Določbe §§ 19 in 20 zavarovalnih pogojev izključijo izplačilo zavarovalnine pri lastni krvidi ali veliki nemarnosti. To pa se tukaj ni zgodilo. Na civilni sodniški poti bode g. Matic to lahko dokazal in svojo pravico dosegel.

G. Matic se je obrnil na zvezro trgovcev za posredovanje. Ta je vse storila, da bi „banki Slaviji“ njegov položaj pojasnila in jo je prosila, da naj prostovoljno zavarovalno svoto izplača, kar bi „Slaviji“ gotovo ne škodovalo, marveč le koristilo. „Slavija“ pa tega noče storiti. Zadnji odgovor generalne agenture v Ljubljani se glasi, da dobri g. Matic zavarovalnino, ako prineše spričevalo svoje nedolžnosti.

Ponavljamo torej: G. Matic je skozi 13 let pri češki „banki Slavija“ zavarovan. Nedolžnost g. Matica v tej nesreči je popolnoma dokazana. Vendar pa mu „banka Slavija“ noče izplačati zavarovalne svote... Kakor znano, stoji generalna agentura v Ljubljani pod vodstvom znanega ruskega romarja Hribarja...

Zapomnimo si to počenjanje in postopanje češko-prvaške banke „Slavije“!

Stariši! Ne pustite se od prvaških hujščev siliti, da bi svojih otrok ne pošiljali v pametne šole. Znanje nemščine je velepotrebno! Kdo nemškega ne zna, je veliki rewež! Zakaj pošiljajo bogati prvaki svoje otroke v nemške šole? Kar je za bogatinu dobro, ne more biti za rewež slabo! Poženite hujščake proč!

Novice.

Kje ste, kje ste? Popisali smo v zadnjih številkah našega kmetskega lista posledice grozovite toče, ki je uničila tisočerim kmetom v ormožkem in deloma tudi ptujskem okraju njih polja, njive in vinograda. V tem hipu velikanske nesreče smo mi gospodarsko misleči na prednjaki pozabili na vsa politična nasprotja. Pozabili smo, da se je ravno v teh prizadetih krajih tako malo glasov za naše kandidate oddalo. Vedeli smo, da ljudstvo trpi in pričeli smo pomagati. In lahko rečemo: noben slovenski list se ni za to velikansko nesrečo toliko brigal, kakor mi. Nasprotno, male, skrite novice so prinašali slovenski listi, kakor da bi se šlo za

kaščno malenkostno zadevico. Šele daleč za nami so pričeli nabirati in ko so naši napredni poslanci že davno nastopili, prišantali so tudi prvaški in oblubovali ter se bahali s tistim, kar je naš Ornig dosegel... Žalostno, prežalostno je to dejstvo in razsvetljuje z bengalično lučjo vso praznoto prvaškega „priateljstva z ljudstvom“. Za vse mogoče nakane in namene imajo prvaki čas in veselje, za bedno, v lakoti trpeče ljudstvo pa ne žrtvujejo niti minute. V Slov. Bistrici so priredili preteklo nedeljo „naš dan“ in molzili zbrano ljudstvo na vse mogoče načine. Nabrali so tudi precej denarja. Ali kako ga porabijo? Kranjcem v Ljubljano pošljejo ta denar, za štajerske rodne brate pa nisoni tisti ušivega krajcarja nabrali. Za „obmejne Slovence“ pravijo da nabirajo. Hmhm! Mi smo čuli, da se ta denar ne porabi v druge namene, nego v podporo bankerotnih klerikalnih časopisov. „Obmejni Slovenci“ nimajo od tega nabiranja niti toliko, kolikor je za nohtom črnega. K večjem, da dobivajo par „Fihposov“ ali par „Straž“, v katere si zavijajo svoj šep... V Šentilju pa gradijo prvaki veliko hišo „Šentiljski dom“, pravi babilonski stolp, znamenje te zmedene politike. Tisočake in tisočake bode stal ta „Šentiljski dom“, in vsi ti tisočaki so nabrani med revnim slovenskim ljudstvom vseh kronovin. Za brate v ormožkem okraju pa nimajo nič, niti besedice tolazbe ne!... Kje ste, kje ste, vi rodoljubi, vi narodnjaki, vi patentirani kristiani? Koliko je dala Ciril-Metodova družba za trpeče berače, katerim je nemilost usode vse vzela? Kje ste?... Oni nimajo časa! Oni morajo po tamburaških zvokih plesati „za blagornaro“. Oni morajo veselice prijeti „za obmejne Slovence“. Oni morajo za Čice in rešetarje nabirati „za blagornaro“. Oni morajo z ljudskim denarjem svojo grdo, nesrečno gonjo razširjevati, svojo gonjo proti vsemu, kar je naprednega in poštenega! Pred takim laži rrodoljubjem nas obvarji Bog...

Češka nevarnost Po Dunaju so pričeli Čehi rogoviliti in le odločnemu odporu domaćinov se je posrečilo, ustaviti to napadanje. Naši prvaški in narodnjaški listi delajo zdaj seveda tako, kakor da bi se Čehom bogye kakšna krvica gofila. Naše trdno prepričanje pa je, da bodejo Slovenci enkrat s češkimi privandraci ravno tako hude boje bojevali, kakor sedaj nemški Dunajčani. Res je namreč, da je vse deklamiranje prvaških ničvedežev o „bratih Čehih“ gola neumnost. V političnem oziru so Čehi zlasti v državnih zbornicah Slovenie ob vsaki priliki na najgrši način oslepili in izdali. In kdor tega ne ve, ta naj raje lititanje pojte ali pa pesmi pisari, nego da bi se s politiko pečal. V gospodarskem oziru pa postajajo Čehi že dandanes tudi konkurenti Slovencev. Pred kratkem je še neki ljubljanski slovenski list prav ojstro proti županu Hribarju pisal, ker ta od Čehov plačani gospod vedno češke uradnike in delavce nastavlja, medtem ko si morajo domaćini Slovenci v tujini kruha iskati. To so krvave resnice, ki bi jih morali tudi prvaki vedeti, ko bi se jim šlo enkrat za kaj drugega nego za neumno gonjo proti nemštvu. Ko bi bil mali slovenski narod sosed češkemu, davno bi ga bili že Čehi gospodarsko požrli... Vse besedičenje o „bratishkih“ Čehih je torej navadna laž, kajti Čehi so izmed vsemi slovanskimi plemeni največji konkurenti in najbrezobzirnejši sebičniki!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Veliki „Sloveni“: Spindlerjev „Narodni dnevnik“ nam še vedno ni odgovoril na notico našega zadnjega lista glede „narodnjaštva“ in „slovanstva“ gotovih prvaških voditeljev na spodnjem Štajerskem. Mi smo za sedaj trdili: 1. da je bila gospa dr. Tavčarjeva kot „bakfiš“ Nemka in je nosila v ljubljanski „zvezdi“ črno-rdečelaste trakove. 2. Da je bil ptujski prvaški trgovec Senčar nemški „turner“ in obstoji še danes fotografija, ki ga kaže z nemškim trakom. 3. Da se je istotako ptujski komercijalni svetnik Jurza delal za Nemca. 4. Da se je delal hofrat Ploj v svoji mladosti za Nemca in da mož še danes slovenščine ne zna. Naprej lahko še celo vrsto takih „slovenskih“ odrešenikov imenujemo. Objavili budem v prihodnjih številkah celo ga-

lerijo te gospode. Sicer pa je bil g. Spindler, predno je postal „pesnik“, urednik nemškega lista v Mariboru... Prosimo odgovor!

Posl. Hans Woschnagg, vrli napredni voditelj šoštanjski, odložil je svoj deželnozbornski mandat in sicer zaradi neznosno grde in podlegonje, ki so jo vprizorili neki učitelji Aistrich, združen s prvaki, proti njemu. Pričakovati pa je, da bodejo volicli g. Woschnagg zopet izvolili.

Hrastniški prvaki in cesar. Kakor znano, spadajo hrastniški prvaki med najzagrizenje fanatike. Saj so njih voditelji znani Roševi pobje. To se je tudi ob praznovanju cesarjevega rojstnega dne pokazalo. Nemci v Hrastniku so svoje hiše seveda s cesarskimi zastavami okrasili. Hrastniški prvaki pa, ki imajo polno zastav za vsakih par ljubljanskih škrivov, niso nikdar in tudi letos ne za cesarja niti ene zastave razobesili. Ali tudi črno-rumene zastave na nemški hišah tem veleizdajalskim gospodom niso dopadle. Zato so najeli plačane barabe, katerim so naložili, da te črno-rumene zastave ponoči doli strgajo in poškodujejo. Pri nemški šoli se tem falotom to ni posrečilo. Ali zastava na hiši gosp. Guera (nasproti šoli) so odrezali. Upamo, da bodejo orožniki te veleizdaljske zločince dobili. Vprašamo tudi bivšega župana in poslanca Roša, zakaj on ni razobesil zastave? Ali ni Avstrijan?

Župnik proti cesarski slavnosti. Iz Črešnjevec pri Slov. Bistrici se poroča: Na predvečer rojstnega dneva našega cesarja se je izvršila takaj slavnost tako, kakor še nikdar poprej. Ob 8. uri zvečer naznanili so streli iz možnarjev veliko bakljado, katere se je udeležilo nad 600 oseb. Za 80. lampioni korakala je godba, kateri je sledilo ljudstvo. Pred šolskim poslopjem so se ostavili. Nadučitelj g. Polanec imel je lepi nagovor, po katerem so zapeli cesarsko pesen. Od šole se je korakalo do župnišča, kjer se ljudstvo zopet ostavilo in cesarsko pesen zapelo. Splošno se je pričakovalo, da pride tudi župnik in drži nagovor, kakor bi se to tudi slišalo. Ali v župnišču je bilo temno in tiko, župniku ni bila cesarska slavnost toliko vredna da bi se bil pokazal. Ni čuda, da se je slišalo med ljudstvom klice ogorčenja. Kajti tudi lansko leto črešnjevski župnik ni zapel ob cesarski maši „Te deum laudamus“. Pač pa ob pustnem torku, ko so puštni norci pred farozm skakali. Tadan se je pokazal župnik, imel nagovor in ženskal maškaram vina, šnopsa ter 10 K. denarja. Pustni tork velja črešnjevskemu župniku več nego cesarjev rojstni dan... Obhod fajanov dospel je potem do gostilne g. Kresnika. Tam je zlasti vrla naš Kresnik lepo govoril in praznoval cesarja kot dobrega očeta Slovencev in Nemcev ter pil na njegovo zdravje. Končno je govoril še načelnik krajnega šolskega sveta g. Hajdnik v lepih besedah. Župnikovo postopanje in grdo obnašanje pa si bodo farani zapomnili! — Poroča se nam še, da je napravil župnik proti neznamim storilcem naznanilo, da so mu šipe na farovž razbili. Mi gotovo nismo prijatelji razbijanja šip. Ali pri takemu postopanju tega župnika pač ni čuda, da komu kri zavre in da napravi potem kaj tacega, kar bi drugače gotovo ne storil...

Prvaki in cesarska slavnost. Iz Dobrne (Neuhauš) se poroča: Tudi pri nas se je vse za cesarski rojstni dan pripravilo in g. dr. Hiebaum je v tem oziru mnogo storil. Gostom se je tudi naznanilo, da se bode v kapelni kapelici sv. mašo bralo. Pa ni prišlo do tega. Kajti prvaški župniški uradni hotel privoliti duhovnika za čitanje teme. Tako je bilo gostom nemogoče, prisostvovati cesarski maši. Župnik je ednostavno komandiral, da morajo vsi gostje v farno cerkev prideti. To pa marsikateremu bolniku ni mogče. Sicer pa tudi pri farni cerkvi skoraj nobene cesarske fanice ni bilo videti. Res, daleč smo prišli; duhovniki, ki bi morali gojiti ljubezen do cesarja, delujejo le nato, da ta ljubezen popolnoma izgine. Sramota!

Uredniku narodnjaških listov se poljubi, da daje načelniku okrajnega zastopa „peku“ Ornigu dobre nasvete. Na to odgovorimo: 1. Ta urednik je še veliko premlad za take nasvete. 2. Ta urednik je „pesnik“ in se zato menda malo na kmetijstvo razume. 3. Ta urednik naj priporoča

mnenje prvaškim okrajskim načelnikom. V pa se temu našopirjenemu fantiču pač ne smeji, ako hoče šolmaštovati.

Lepi kurator. Znani prvaški dr. Štor vih postal je najprve po Tretovi dedšini potem pa zaradi popivanja kograka nezato so mu postavili v osebi prvaškega mesta Serneča kuratorja. In to je vzorni. Opraviti ima toliko, da se je celo pri naselil. Tudi je vzgojiteljico, katero je Štor odpustil, nazaj poklical. Serneču je čisto dobro godi . . .

Naš dan so imeli prvaki preteklo nedeljo v Bistrici. To se pravi: hoteli so ga imeti. so klerikalci in narodnjakarji zdrženo iznalovali, da bi se ta „naš dan“ izvršil. Ali klerikalci so prebrisanee. Uvideli so, da bi ta „naš dan“ no narodnjaški „Ciril- in Metodovi družbi“ gal. In zato so pričeli klerikalci v zadnjem proti temu „naš danu“ pisariti, govoriti, umirati in pridigovati. In tako je padel ves dan“ v vodo. Kmalu bi se celo stekli . . . podni dnevnik“ se zdaj iz klerikalnih slovih kmetov norčeje, češ da so prišli v ozanah Jägrovih srajcach“. Hmhmhm! Črni pač navadni kmet ne oblecē, kakor narodni skrijci. Fajmošter Gregorec pa je baje da bi imel rad, da bi bili „vsi pod enim kom“. Verujemo, ali ta klobuk bi moral biti. Mi naprednjaki pravimo, da bi bilo bolje, ako bi prišli vsi prvaki v eno — srajco, ne v „Jägrovo“, marveč v — prisilno . . . ta komedija pa je dala le dokaz, da se enško ljudstvo tega okraja ne dà zapeljati naskarde prvakov in da ostane raje nam!

Celjski rdečosrajčniki, imenovani „sokoli“, v rogovilju. Preteklo nedeljo so imeli v Sv. neko veselico. Ko so prišli potem zopet v so grozovito tulili in izvili. „Narodni“ zdaj seveda laže, da so bili od Nem napadeni. Za vraka, enkrat se mora to hujskanje mlečozobih smrkolinov nehati. mo, da bode oblast temu nečuvanemu izziju konec naredila, kajti drugače se zna en res nesreča pripetiti. Ali bodejo res že šoški „lerpobi“ politiko delati?

Drenažni tečaj. Za izobrazbo stanovskih melioracijskih preddelaycev sklenil je dali odbor, da obdrži v Frassbergu, okraj mograd, 6 dnevnih drenažnih tečaj i. s. od do 18. septembra t. l. Za pospeševanje tečajdaj bode štajerski deželni odbor 5 štijed po 20 K, da omogoči tudi neposeduječim delavcem udeležbo na tem tečaju. o temu glej v inzeratu današnje številke. **V sv. Trojici** razširja vrli g. Schütz vedno naprave za točenje izborne svoje kisile. Poleg tega je zidal zdaj tudi v bližini stena lepo stanovalno hišico, tako da bodejo mogli v poletnem času tam tudi bolni gostje iti. Bravo tako! Priporočamo podjetje vrlega domačina najtopleje.

Vbogo ljudstvo! Iz ormožkega okraja dobijo poročila, da je beda in revščina naravnost nosna postala. V po toči pobitih pokrajinah ljudstvo naravnost v lakoti in na beraški pa. Povrh tega je pričela baje tudi huda drama. Poroča se nam, da se prodaja eno samo mero ali murko po 16 vin., kupček slabega za 40 vin. itd. Nekateri brezsrni ljudje so bedo ljudstva v svoje sebečine namene izbjegati. Morda bi se dalo na ta način pomati, da bi tamošnji ljudje drugod rečimo v ju potrebno nakupovali; gotovo bi se dalo to kakšni način napraviti. Sicer pa kličemo še kar vsem dobrorčnim ljudem: na pomoč, na moč!

Pri Sv. Vidu niže Ptiju bo na pondelku 6. septembra dober obiskan sejem; kupci bojo od vseh strani in se priporoča mnogo na sejem postaviti, ker bo cena jaka.

Prodaja grada v Šoštanju. 21. t. m. se je v Gradcu razprodaja četrtnega deleža na Šoštanju po cenjeni vrednosti 8582 K. h. Kupila je vse firma Woschnagg in sinovi 16.000 K.

Za Ormož! Pri zadnji evangelični božji v Mariboru zbrani so nabrali za po toči zadeote Ormožane 42 kron. Srčna hvala!

V Brežicah na Savi vpeljali so odvetniki in c. kr. notarji polni nedeljski počitek.

27 let dela pomočnik g. Joh. Rossmann že pri mizarskemu mojstru g. Karlu Kratzer v Ptuju. Vsled tega mu je podelilo štajersko obrtniško društvo veliko srebrno medajo.

Rogatec-Brežice-Rudolfovo. Ministerstvo za trgovino podelilo je gg. županu Faleschiniju, Hansu Schnideritsch in dr. Janeschu dovoljenje, da trasirajo in projektirajo ozkotirno železnico Rogatec-Brežice-Rudolfovo (na Kranjskem). Ta železnica, za katero se napredni možje toliko trudijo, bi bila velikega pomena.

Posurovelost. 18. t. m. sprehaljala sta se dva gimnazijalca v ptujski okolici. Kar nakrat napade neki neznanji surovež vboga dečka z velikimi kamenji. Vipl je za njima, da se tam ne sme nemško govoriti in da ju bode pobil. Rešila sta se v neko kmetsko hišo. Fej čez tako surovost! To so plodovi prvaških zločinskih hujščev!

Strelivo kradel je „Waffenmeister“ Josef Sternja v Mariboru in ga oddal brusaču Baninu. Zaprli so oba.

Zaprli so v Mariboru deklo Antonijo Iršič iz Remšnika, ki je v Veliki Kaniži precej zlatnine pokradla.

Organist — tat. Zelo pobožni organist Kopriva v Trbovljah je dobil dva meseca ječe, ker je ukradel 70 kron nekemu pijanemu posestniku.

Umrla je v Rogatcu sodnikova soproga F. Pavliček v 29. letu svoje starosti. Bodil mladi pokojnici zmajlica lahka! Težko prizadetemu sopru pa iskreno naše sožalje!

Rešitev življenga. Pri Radgoni so se peljali 3 gospodje v čolniču po Muri. Pri mlinu so padli v vodo. Neki uslužbenec Schönauer je vsem trem življjenje rešil.

Vlomil je neznanec v stanovanje gdč. Tereze Pöschel v Mariboru in pokračel okroglo za 70 K vrednosti.

Smrt v plamenih. V Borovcu pri Ptiju prišel je preteklo nedeljo kmet Majcen pjan domu in se vlegel v škedenj k spanju. V žepu so se mu zveplenke vnele in povzročile ogenj. Požar je vse vpepelil. Majeena so potegnili kot sežganega mrljica iz razvalin.

Žvepleno kislino je v steklenici nesel marioborski učenec Al. Sangila. Nakrat se je kislina razstrelila. Vbogemu dečku so bili obe nogi težko opečeni. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Divjak. Frizer Anton Saišek iz Ptuja se je po Mariboru s fijakerjem vozil. Ko je fijaker plačilo zahteval, pričel ga je pretepavati. Tudi s policijo se je pretepaval. Tička so zaprli.

Tatica. Dekla Marija Kralj iz Zavrča je v Mariboru svoji gospodinji obleke za 30 K pokradla. Vtaknili so jo v luknu.

Pogorelo je poslopje zakonskih Anderluh v Celovcu pri Slatini. Škode je za 2000 K.

Z vročo juho se je polil otrok zakonskih Straže v Hrušovcu pri Sv. Jurju. Poškodoval se je tako težko, da je čez par ur umrl.

Iz Koroškega.

Duhovnik in škof. Iz koroškega Št. Ilja (St. Egiden) se poroča: Že večkrat se je javnost z župnikom g. Cesky v St. Ilju pečala. Mož je sicer Čeh, ali pustil se ni nikdar komandirati od političnih in narodnostnih hujščev. Nasprotno, on je v jezikovno mešanem kraju prosil, naj se vzdržuje mir, on je priporočal slovenskim knetom velepotrebno znanje nemškega jezika, on je hvalil koroško šolstvo, ki je seveda kranjskim hujškačem trn v peti. Vsled tega so seveda župnika Cesky sosedni prvaški črnosuknežni sovražniji pričeli. Šnofali so po njevem zasebnem življenu in našli seveda nekaj človeških slabosti, katerih pa tudi pri drugih, zlasti pri koroških duhovnikih v splošnem ne manjka. In šli so ti poštenjakoviči ter naznali svojega duhovniškega brata pri škofu. Škof dr. Kahn se je seveda takoj na stran prvaškega hujščev postavil in medtem ko pusti druge prvaške duhovnike popivati, se ponoči s fanti zaradi deklet pretepavati, križe iz grobov trgati itd., nastopil je takoj proti temu duhovniku najojstreje. To pa vključ temu, da se je skoraj vsa fara na stran g. Cesky postavila. Župnik se tega seveda tudi ni pustil dopasti in tako je prišlo do boja med dvema „namestnikoma Kri-

stusa“. Pretekli torek je prišel škof v lastni osebi v Št. Ilj, da bi g. Cesky prepodil in na njegovo mesto nekoga bržkone politikujočega Hornbščka postavil. Prišlo pa je drugače. Večnoma slovensko prebivalstvo, ki stoji na strani župnika, je odločno nastopilo proti škofu in njegovemu spremstvu. Škof se je podal v farno cerkev, v kateri je govoril in označil „grehe“ župnika. Večkrat je moral škof slišati besede: To ni res! To je laž! Ko je novi provizor pričel mašo čitati, so zbrani cerkev zapustili. Po maši šel je župnik s svojim spremstvom proti farovžu. Ali tam je stalokrogo 200 faranov, ki so odločno rekli, da pustijo škofa le tedaj v farovž, ako jim pusti g. Cesky. Škof tega ni hotel dovoliti. Poklical je raje nekoga političnega uradnika in mu naročil, da naj ta množico z orožniki razzene. Uradnik je bil tako pameten, da je škofa prosil, naj to opusti, ker bi prišlo drugače do prelivanja krvi. Potem se je škof odpeljal . . . Take evetke rodi politikujoče faršto na Koroškem. Vbogo ljudstvo mora duhovnike s svojim krvavim denarjem vzdrževati in potem bi gotovi duhovniki najraje na ljudstvo streličati pustili. Nam se ne gre za osebo g. Cesky, ali nam se gre za pravico. In pravica mora zmagati!

Krščanska ljubezen do bližnjega. V sv. Mihaelu pri Wolfsbergu vzel je neki posestnik iz usmiljenja in ker mu primanjkuje poslov, neko samsko žensko v hišo. Kar nakrat dobi ta posestnik od slabo znanega fajmoštra Scherian pismo, v katerem je m. dr. čitati: „Čul sem, da imate v Vaši hiši ledično nosno žensko. Glejte, da pride ta oseba iz Vaše hiše in iz fare. Saj veste, da se ob novem letu raz prižnice vse hiše in imena posestnikov razglasiti, kateri dajejo takim ženskam streho. Tudi bi jaz ne izvršil krsti, ako bi moji zahtevi ne ugodili itd. Tako piše katoliški duhovnik! Kristus je celo Magdaleni odpustil; taki duhovniki pa silijo naravnost, da ljudje v drugo vero prestopajo. Bogyè, je li bi bil ta duhovnik tudi tako strog, ako bi bila dotična ženska s kakšnim črnoščem v drugem stanu, kakor se to žal premnogokrat zgodi . . .

Iz st. Vida p. Juno se povpraša bolj natančno našega Svatona: Kaj njega to briga, kar si en človek sam za svoj denar nakupi in na sebi ali v svoj sobi ima? Mislimo da nič! Dne 19. avgusta je prijel z svojo ojstro besedo na cesti enega poštenega mladeniča: Zakaj ti nosiš se kakor gospodar? Zakaj Ti nosiš verižico z nemško barvo? To je znamenje, da ti nisi katoličan. Če bodes bolan, jaz Te ne prideš spovedat in če umreš. Te tudi ne bom pokopal kot kristijana. Tebi že ja smrt na jeziku sedi. Oj ti Svatonček, ali veš Ti za smrt, kje da hodi? Tebi pa na — glazki čepi! „Vsak za svoje!“ Ti nas ne bodes sodil po tvoji neumni glavi; ampak naš sodnik je Bog. Prosimo Te torej, pusti nas pri miru!

Zopet ujeli in zaprli so poštnega tatu Iliaša, ki je svoj čas iz zapora v Beljaku pobegnil.

Zgorela je dekla v vili Pumer v Seebodnu. Razstrelila se ji je namreč steklenica s špiriton in je dobila vsled plamena take poškodbe, da je tekom desetih ur umrla.

Obsojeni vojak. Garnizijska sodnija v Celovcu obsočila je vojaka Matijo Egger od infanterijskega polka št. 27 zaradi ropa, tativne in dezertacije na desetletno težko in pootstreno ječo.

Roparski umor. V Langeggju je neznanec umoril vžitkarja Grego Grainerja in mu vzel male njegove prihranke. Roparja še nimajo.

Med puferje je prišel v Beljaku delavec Hofer; ranjen je težko.

Nogi odtrgal so kolesa železniške mašine poštnemu slugi Niescherju.

Nos odgriznil je v Celovcu neki hudi konj huzaru, ki mu je stregel. Nesrečnega vojaka so pripeljali v bolnišnico.

Nevarni ropar. Iz Ljubljane je ušel iz zapora neki Al. Pichler. Klatil se je v celovški okolici. Dva orožnika sta ga opazila, ko je hotel ravno dve gospe napadeti. Zasledovala sta ga in ga po dolgournem trudu ujela. Metal je tudi kamene na orožnike.

Požar. V Bistrici pri Plajpurgu je pogorel veliki mlin g. Štefana Kraut. Mlin je bil čistov, ker je lani tudi pogorel. Škode je za 30.000 K.

Po svetu.

Pred sodnijo zaboden. V Sadaguri (Bukovina) tožil je kmet Nagrovskega kmetico Ano Skoromero. Ko je kmet tožbo dobil, potegnila je Ana pred sodnikom nož in ga je zabodila. Nagrovskemu v prsa. Zaprili so jo takoj.

Vas pogorela. Vas Dukovec pri Krapini je popolnoma pogorela. Le 4 hiše so ostale. Ko je ogenj pričel, so bili ljudje še v cerkvi. Škode je za 150.000 K. Baje so otroci začeli.

Velika nesreča na morju. V pristaništu Montevideo (Južna Amerika) trčil je argentinski parnik „Columbia“ z nekim nemškim parnikom skupaj. Prvi parnik se je takoj potopil. Poroča se, da je blizu 300 oseb utonilo in to večinoma žensk in otrok. Le malo oseb se je redilo. Kapitan se je hotel sam usmrtiti, pa so mu to zabranili.

Strela je udarila v stolp cerkve v Gellu (Švica). Stolp se je podrl in z njim cerkvena streha. Dve ženi sta bili ubiti, 15 možkih pa težko ranjenih.

Ruski roparji. Blizu postaje Zuvorovskaja so napadli roparji poštni vlak. 10 roparjev je skočilo v voz, v katerem je sedel blagajničar s 40.000 rubli in v spremstvu dveh stražnikov; ta dva sta bila ranjena. Blagajničar je ušel skozi okno in tekel čez strehe vagonov do mašine. Tam je zahteval, da se odpre mašino, kar se je tudi storilo. Mašina se je peljala do postaje, potem pa pripeljala orožnike nazaj. Ali roparji so že pobegnili.

Železniška nesreča. Med postajoma Mikolo in Halmi (Ogrska) sta trčila dva tovorna vlaka. En zavirač je bil takoj mrtev, dva železničarja sta težko in dva lahko ranjena.

Draginja. Sladkor je postal za 2 K pri 100 kilah dražji.

Zastrupljenje z rumom. V rudniku Pilisvörövar na Ogrskem je umrla 7 oseb po vživanju slabega ruma.

Potres se je zopet v srednji Italiji zgodil. Precej hiš se je podrlo in tudi nekaj oseb je izgnilo življenje.

Ne pozabite nesrečnih kmetov, katerim je toča vse vzela! Nabirajte podpore. Vsakdo naj podeli vsaj malo svotico za te reveže!

Loterijske številke.

Gradec, dne 27. avgusta: 4, 41, 88, 57, 20. Trst, dne 14. avgusta: 31, 84, 63, 73, 86.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašальнemu pismu retur-marko. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Povedem, birmo razpošilja svetozdana tvrdka ur Maken Bahnel na Dunaju, IV., Margarethenstrasse št. 27/27 nov cenik pürmskih ur, »platnine in srebrnine po najnižjih fabrikskih cenah. Dobri glas in sedemdesetletni obstanek tvrdke jančajo za izvrstno, realno posrebo. Naši cenjeni čitatelji dobjivo na naročilo taki cenik z nad 5000 podoboma zaston in franko.

Nekaj kmetskih deklet

ki se hočejo **kuhati naučiti**, se sprejme proti prosti hrani in oskrbi.

Vpraša se pri gospodinji zavoda **„Deutsches Mädchenheim“** v Ptiju.

Zagrebška tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novodobno urejena, izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.

V Vaš prid boste li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu pravemu :Franckovem: kavnem pridatku z mlinčkom, iz zagrebške tovarne.

L.A.Z. 33663

II. 5041

Razglas.

Na štajerski deželnici kmetiški žoli s slovenskim učnim jezikom v sv. Juriju na župni železnični prične s 15. oktobrom 1909 prvo šolsko leto.

Ta zavod ima namen, da daje sinovom spodnjestajerskih kmetov priložnost, da se na podlagi v ljudski žoli nabranega znanja izobražijo v zmožne, praktične kmetovalce. Podučni predmeti so: živinoreja, mlekarstvo, travništvo, poljedelstvo, sadjarstvo in gozdarstvo.

Područni tečaj traja deset mesecov.

Za sprejem treba je predložiti sledeča dokazila:

1. o dokončanem 16. živiljenskem letu (krstni list);
2. o domovinski pristnosti (domovinski list);
3. o popolnemu zdravju in kmetiškemu delu (pri mernemu telesnemu razvitu (zdravstvena spricvala));
4. o pridobljenem predznaju (šolska spricvala);
5. o nezakonovanosti (nrvnostno spricvalo).

Da se omogoči tudi sinovom manj premožnih kmetovalcev obisk te šole, obstoji na zavodu 10 deželnih prostih mest. Sinovi stajerskih kmetovalcev, ki se potegujejo za eno teh prostih mest, imajo predložiti svoje prošje do najkasneje 15. septembra 1909 v sicer štajerskemu deželnemu odboru v Gradcu, tem prošjem je določen poleg prejmenjenih dokazil še občinsko uradno popisanje premoženskih razmer.

S takim prostim mestom zvezan je brezplačni podup in prosto stanovanje in v deleži navadna oskrba; za dobavo knjig in drugih učnih sredstev imajo stariši skrbeti.

Plačujoči gojenci imajo plačati za podup, stanovanje in hranu 280 kron in sicer polletno v naprej po 14.000 kron v roke direkcije zavoda v sv. Juriju, na župni železnični. Naznana plačilnih gojencev se sprejemajo do konca septembra 1909 pri štajerskemu deželnemu odboru v Gradcu.

Gradec, 16. avgusta 1909.

Od štajerskega deželnega odbora.

Edmund grof Attems m. p.

Štev. 32788

II. 4885

Razglas. — Drrenažni tečaj.

Od 13. do 18. septembra t. l. se vrši v Prassbergu, okraj Gornjigrad, 6 dnevni drrenažni tečaj.

Za ta tečaj se odda tudi 5 stipendij ali 50 K., da se na ta način neposodojučim kmetiškim delavcem udeležbo omogoči.

Namen tečaja je vzgoja stanovskih melioracijskih delavcev, iz katerih se bodo potem vzel za melioracijske zgradbe potrebne preddelavce.

Lastnorodno pisane prošje se ima predložiti do najkasneje 31. avgusta t. l. pri kulturno-tehničnemu oddelku štajerskega deželnega odbora v Gradcu, Neutor-gasse 36.

V prošnji omeniti je poleg starosti in sedanjega bivališča še to, je li je prositelj pri melioracijskih delih že sodeloval in je li bi bil pripravljen, da se da porabiti za preddelavca v službu zmožnosti.

Kmetje in kmetiški delavci, ki se hočejo tega tečaja na lastne troške udeležiti, se tem potom vabijo, da se v pondeljak, dn. 13. septembra t. l. ob 8. uri zjutraj v Prassbergu v gostilni gospoda Johana Lipold pri vodji za preddelavca naznanju.

Gradec, 12. avgusta 1909.

Od štajerskega deželnega odbora.

Ženitna ponudba.

Vdovec, 36 let star, s 3 otroci, lastnik umetnega mlina v nekem lepum trgu spodnje Štajerske (vrednost mlina 20.000 K.) želi se oženiti z gospodično ali pa vovo brez otrok v starosti od 25—35 let, ki je zmožna obeh deželnih jezikov in ima nekaj tisoč kron premoženja. Naslov se izve pri upravnosti „Stajerca“.

Pridni viničarji in majerski ljudje

z 3 do 5 delavskimi močmi se isčejo za 1. novembra.

Vpraša se pri g. Johann Lininger, Maribor, Volksgartenstraße 20.

Tako se sprejme, zdravo krep-ko 14—16 let staro

deklico,

primerno šolsko izobrazbo kot tudi v trgovini meščega blaga J. Rudman, Kričava Dolensko, 489

Na Lavi, 10 minut od mesta Celje oddaljen, ob križanju cest Celje-Ostrožje in Gaberje-Lava-Zalec, se

hiša

z enim nadstropjem, velikim vrtom in vsem zraven slišajočim. V kateri se tudi trgovina z mešanim blagom nahaja in za gospodino zelo pripravljena, takoj in pod zelo ugodnim pogojem proda. Dopisi naj se poslujejo na uredništvo tega lista. 516

2 do 3 študente na hranu 525

iz boljše hiš sprejme se za šolsko leto 1909/10 pri najboljši oskrbi. Vpraša se pri gospoji Ani Waida v Ptju, Steinmetzgasse 2.

Lepa, močna hrastova drevesa 522

istotako dreve s šivankami (smrek in mesecem) se proda po ceni. Kje? pove uprava „Stajerca“.

Posestvo v Slov. go-ricah 523

stanovna hiša, s 3 sobami, kuhinja, 2 klefi, gosp. poslopje, novi svinjski hlevi s 5. oddelki, 21 oravlj. zemlje, lepi sadenosnik, 10/11 oravlj. gozd za podiranje, drugo travnik in polja, se proda. Cena 18.000 K. od lega 6000 K Šparkasa. Naslov: pri upravnosti „Stajerca“.

Učenec 524

za sprejme s primo Šolsko izobrazbo v trgovino z mešanim blagom; nekaj nemškega potrebnega; deklica k otrokom se tako sprejme pri g. Alois Reich, Štucmar, Halbenrain blizu Rad-gone. 528

Velika hiša 534

za prodati; leži v Hainburgu pri Velikovcu na Korosku (Tene) - posestvo, z otrojko zemlji 1. s. 1½ ha skledkega travnika, 3 s. sadona, 90. a gozd; poslova v dobrém stanju, voda dovolj pri hiši, se iz proste rote proda. Plačilo po dogovoru.

Naznanjam tem potom, da moj sin

Valerian Spruchina 537

ni opravičen, da bi v mojem imenu denarje ali denarnost sprejmenil; za dogovore bi jih napravil, nisem pod nobenim pogojem plačil.

— Ptuj, 16. avg. 1909 — gospod Spruchina, mehanikova voda.

Pridni viničarski ljudi 538

z 3–8 delavskimi močmi not. z znanjem nasadov ameri-

trtnih sol se sprejme po g.

Anton Gründner, Poljanice.

537

Mlade pridne ljudi 538

izče za fabrični promet in zunanje delo cementne fabrike Bakar p. Reki.

Pekovski učenec 539

se takoj sprejme pri gospodini Heinrich Simonischek, pekovskem mojstру v Zeltwegu, gornjo Štajersko.

539

Prodaja naturnih vin

1908 L terrano krepko rdeče vino

1908 " vino "Schiller" zrelo za točenje

1908 " belo namizno vino Slatavec-ribola

1908 " namizno vino Rizling

staro, fine namizna vina po

1908 I. Lissa rdeče, medicinalno, kryno vino

pri 100 litrih proda iz vinske kleti v posloju velike Šparkase.

539

Otto KUSTER, Celje. 539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539

539